имаш си по многочко стока, да извѣстишь на приятелитѣ си които са населенни въ ~~[illegible]~~ градътъ ~~[illegible]~~ за нѣколко врѣме и послѣ да пойдешъ." За всичкото това азъ му поблагодарихъ и като се опростихъ съ него, отидохъ си.

XIII.

Въ нѣколко врѣме Отъ какъ понаредихъ работитѣ си, простихъ се съ приятелитѣ си и отплувахъ къмъ бащината си на 29 Септемврия 1649. Врѣмето бѣше много хубаво и петь дена плувахми доста благодарни. Ала на шестий день се дигна страшна бура, и тъмни облаци прикрихъ небето. Ние тутакси събрахми платната на кораба и се оставихми на Божията милость. Прѣзъ всичкий този день, както и прѣзъ нощьта ни тласкаше поредъ на самъ на татакъ и то безъ да видимъ земя на никадѣ. На утрешний день като се развидѣли, на далечь много отъ насъ почнахми да съзрѣмъ суша нѣкоя непозната, къмъ която силно ни тласкаше вѣтърътъ. Но почато се надѣяхми да се избавимъ, и ~~[illegible]~~ нѣколко годѣ бѣхми понаблизили къдѣ сушата, отведнъжъ чювахми страшно едно истрещяване. Корабътъ ни бѣше ударилъ о единъ подводенъ подмолъ съ такъвъ единъ устрѣмъ, щото тутакси се расцѣпи

инв № 71

Петко и Пенчо Славейкови 1826 1895 1859 1912 Къща-музей